

Ġħazalul-ġħazalāt

Tū Merā Bādshāh Hai

¹ Sulemān kī ġħazalul-ġħazalāt.

² Wuh mujhe apne muñh se bose de, kyoñki terī muhabbat mai se kahīn zyādā rāhatbaħħsh hai.

³ Terī itr kī khushbū kitnī manmohan hai, terā nām chhiṛkā gayā mahakdār tel hī hai. Is lie kuñwāriyān tujhe pyār kartī haiñ.

⁴ Ā, mujhe khīñch kar apne sāth le jā! Ā, ham daur kar chale jāeñ! Bādshāh mujhe apne kamroñ meñ le jāe, aur ham bāgh bāgh ho kar terī khushī manāeñ. Ham mai kī nisbat tere pyār kī zyādā tārif kareñ. Munāsib hai ki log tujh se muhabbat kareñ.

Mujhe Haqīr na Jāno

⁵ Ai Yarūshalam kī betiyo, maiñ siyāhfām lekin manmohan hūn, maiñ Qidār ke khaimoñ jaisi, Sulemān ke khaimoñ ke pardoñ jaisi khūbsūrat hūn. ⁶ Is lie mujhe haqīr na jāno ki maiñ siyāhfām hūn, ki meri jild dhūp se jhulas gaī hai. Mere sage bhāi mujh se nārāz the, is lie unhoñ ne mujhe angūr ke bāgħoñ kī dekh-bħāl karne kī zimmedārī dī, angūr ke apne zatī bāgh kī dekh-bħāl main kar na sakī.

Tū Kahān Hai?

7 Ai tū jo merī jān kā pyārā hai, mujhe batā ki bher-bakriyān kahān charā rahā hai? Tū unheň dopahar ke waqt kahān ārām karne biżżejtā hai? Maiñ kyon niqābposh kī tarah tere sāthiyoñ ke rewaroñ ke pās ḥahrī rahūn?

8 Kyā tū nahīn jāntī, tū jo auratoñ meñ sab se khūbsūrat hai? Phir għar se nikal kar khoj lagā ki merī bher-bakriyān kis taraf chalī gaī hain, apne memnoñ ko gallābānoñ ke ķaimoñ ke pās charā.

Tū Kitnī Khūbsūrat Hai

9 Merī mahbūbā, maiñ tujhe kis chīz se tashbīh dūn? Tū Firaun kā shāndār rath khīnchne wālī għoṛi hai!

10 Tere gāl bāliyoñ se kitne ārāstā, terī gardan motī ke gulūband se kitnī dilfareb lagtī hai.

11 Ham tere lie sone kā aisā hār banwā lēnge jis meñ chāndī ke motī lage hōng.

12 Jitnī der bādshāh ziyāfat meñ sharīk thā mere bālchhaṛ kī ķushhbū chāroñ taraf phailtī rahī.

13 Merā mahbūb goyā mur kī ɖibiyā hai, jo merī chħātiyoñ ke darmiyan paṛi rahtī hai.

14 Merā mahbūb mere lie mehndī ke phūloñ kā guchchħā hai, jo Ain-jadī ke angūr ke bāgħoñ se lāyā gayā hai.

15 Merī mahbūbā, tū kitnī khūbsūrat hai, kitnī hasin! Terī ānkheň kabūtar hī hain.

¹⁶ Mere mahbūb, tū kitnā kħuġġisurat hai, kitnā dilrubā! Säyādār hariyālī hamārā bistar ¹⁷ aur deodār ke daraqht hamāre għar ke shahtir haiñ. Jūnīpar ke daraqht taħtoñ kā kām dete haiñ.

2

Tū Lāsānī Hai

¹ Maiñ Maidān-e-Shārūn kā phūl aur wādiyoñ kī sosan hūn.

² Laṛkiyoñ ke darmiyān merī mahbūbā kānċedār paudoñ meñ sosan kī mānind hai.

³ Jawān ādmiyoñ meñ merā mahbūb jangal meñ seb ke darakht kī mānind hai. Maiñ us ke säy meñ baiħħne kī kitnī ārzūmand hūn, us kā phal mujhe kitnā mīthā lagtā hai.

Maiñ Ishq ke Māre Bimār Ho Gaī Hūn

⁴ Wuh mujhe maikade * meñ lāyā hai, mere ūpar us kā jhandā muhabbat hai.

⁵ Kishmish kī tikkiyoñ se mujhe tar-o-tāzā karo, seboñ se mujhe taqwiyat do, kyoñki maiñ ishq ke māre bimār ho gaī hūn.

⁶ Us kā bāyān bāzū mere sar ke nīche hotā aur dahnā bāzū mujhe gale lagatā hai.

⁷ Ai Yarūshalam kī beṭiyo, ġħażaloñ aur khule maidān kī hirniyoñ kī qasam khāo ki jab tak muhabbat kħud na chāhe tum use na jagāogī, na bedār karogī.

* **2:4** Maikade se murād ġħaliban mahal kā wuh hissā hai jis meñ bādshāh ziyāfat kartā thā.

Bahār Ā Gaī Hai

⁸ Suno, merā mahbūb ā rahā hai. Wuh dekho, wuh pahāroñ par phalāngtā aur t̥iloniñ par se uchħaltā-küdtā ā rahā hai.

⁹ Merā mahbūb ġħażal yā jawān hiran kī mānind hai. Ab wuh hamāre għar kī dīwār ke sāmne ruk kar khirk̥iyoñ men se jhānk rahā, jangle men se tak rahā hai.

¹⁰ Wuh mujh se kahtā hai, “Ai merī khūbsūrat mahbūbā, uṭh kar mere sāth chal!

¹¹ Dekh, sardiyon kā mausam guzar gayā hai, bārisheñ bhī kħatm ho gaī hai.

¹² Zamīn se phūl phūt nikle haiñ aur għit kā waqt ā gayā hai, kabūtaron kī ghūn ghūn hamāre mulk men sunā ī deti hai.

¹³ Anjīr ke darakhtoñ par pahlī fasal kā phal pak rahā hai, aur angūr kī beloñ ke phūl kħushbū phailā rahe haiñ. Chunānche ā merī hasin mahbūbā, uṭh kar ā ja!

¹⁴ Ai merī kabūtarī, chaṭān kī darāroñ men chħupi na rah, pahāri pattharoi men posħidā na rah balki mujhe apnī shakl dikhā, mujhe apnī āwāz sunane de, kyoñki teri āwāz shirin, teri shakl khūbsūrat hai.”

¹⁵ Hamāre lie lomriyoñ ko pakar lo, un chhoti lomriyoñ ko jo angūr ke bāgħoñ ko tabāħ karti haiñ. Kyoñki hamārī beloñ se phūl phūt nikle haiñ.

¹⁶ Merā mahbūb merā hī hai, aur maiñ usi kī hūn, usi kī jo sosanoñ men chartā hai.

17 Ai mere mahbūb, is se pahle ki shām kī hawā chale aur sāy lambe ho kar farār ho jaeñ ġħażal yā jawān hiran kī tarah sanglakħ pahāron kā ruķħ kar!

3

Rāt ko Mahbūb kī Ārzū

1 Rāt ko jab maiñ bistar par leṭi thī to maiñ ne use ɭihundā jo meri jān kā pyārā hai, maiñ ne use ɭihundā lekin na pāyā.

2 Maiñ bolī, “Ab maiñ uṭh kar shahr meñ ghūmti, us kī galijon aur chaukoṇ meñ phir kar use talāsh karti hūn jo meri jān kā pyārā hai.” Maiñ ɭihundtī rahī lekin wuh na milā.

3 Jo chaukīdār shahr meñ gasht karte haiñ unhoñ ne mujhe dekhā. Maiñ ne pūchhā, “Kyā āp ne use dekhā hai jo meri jān kā pyārā hai?”

4 Āge nikalte hī mujhe wuh mil gayā jo meri jān kā pyārā hai. Maiñ ne use pakar liyā. Ab maiñ use nahīn chhoṛūngi jab tak use apnī mān ke għar meñ na le jāuñ, us ke kamre meñ na pahuñchāuñ jis ne mujhe janm diyā thā.

5 Ai Yarūshalam kī beṭiyo, ġħażaloñ aur khule maidān kī hirniyoñ kī qasam khāo ki jab tak muhabbat ķhud na chāhe tum use na jagāogī, na bedār karogī.

Dūlhā Apne Logoñ ke sāth Ātā Hai

6 Yih kaun hai jo dhueñ ke satūn kī tarah sīdhā hamāre pās chalā ā rahā hai? Us se chāroñ taraf mur, baķħur aur tājir kī tamām ķushbueñ phail rahī haiñ.

⁷ Yih to Sulemān kī pälkī hai jo Isrāil ke 60 pahalwānoñ se għir ħu ī ħa.

⁸ Sab talwār se lais aur tajrabakār fauji ħa. Har ek ne apnī talwār ko rāt ke haulnāk kħatron kā sāmnā karne ke lie taiyār kar rakhā ħa.

⁹ Sulemān Bādshāh ne kħud yih pälkī Lubnān ke deodār kī lakaři se banwāi.

¹⁰ Us ne us ke pāe chāndi se, pusht sone se, aur nishast arghawānī rang ke kapre se banwāi. Yarūshalam kī beṭiyoñ ne bare pyār se us kā andarūnī hissā murassakāri se ārāstā kiyā ħa.

¹¹ Ai Siyyūn kī beṭiyo, nikal āo aur Sulemān Bādshāh ko dekho. Us ke sar par wuh tāj Ħa jo us kī mān ne us kī shādī ke din us ke sar par pahnāyā, us din jab us kā dil bāgħi bāgħi huā.

4

Tū Kitnī Hasin Hai!

¹ Meri mahbubā, tū kitnī kħubsūrat, kitnī hasin Ħa! Niqāb ke pīchhe teri ānkhoñ kī jhalak kabutarōn kī mānind ħa. Tere bāl un bakriyoñ kī mānind ħa jo uchħalti-küdti Koh-e-Jiliyād se utartī ħa.

² Tere dānt abħi abħi katri aur nahla ī hu ī bherōn jaiese safed ħa. Har dānt kā jurwān Ħa, ek bhī gum nahin ħa.

³ Tere hoñt qirmizi rang kā dorā ħa, teri muñx kitnā pyārā Ħa. Niqāb ke pīchhe tere galon kī jhalak anar ke tukron kī mānind dikħāi deti Ħa.

⁴ Teri gardan Dāud ke burj jaisi dilrubā Ħa. Jis tarah is gol aur mazbūt burj se pahalwānoñ kī

hazār dhāleñ laṭkī hain us tarah terī gardan bhī zewarāt se ārāstā hai.

5 Terī chħātiyāni sosanoñ meñi charne wāle ġħażal ke jużwān bachchoñ kī mānind hain.

6 Is se pahle ki shām kī hawā chale aur sāy lambe ho kar farār ho jāen maiñ mur ke pahār aur baķhūr kī pahārī ke pās chalūngā.

7 Merī mahbūbā, terā husn kāmil hai, tujh meñ koī nuqs nahīn hai.

Dulhan kā Jādū

8 Ā merī dulhan, Lubnān se mere sāth ā! Ham Koh-e-Amānā kī choṭi se, Sanīr aur Harmūn kī choṭiyoñ se utreñ, sheron kī māndoñ aur chītoñ ke pahāroñ se utreñ.

9 Merī bahan, merī dulhan, tū ne merā dil churā liyā hai, apnī ānkhoñ kī ek hī nazar se, apne gulūband ke ek hī jauhar se tū ne merā dil churā liyā hai.

10 Merī bahan, merī dulhan, terī muhabbat kitnī manmohan hai! Terā pyār mai se kahīn zyādā pasandidā hai. Balsān kī koī bhī kħushbū terī mahak kā muqābalā nahīn kar sakti.

11 Merī dulhan, jis tarah shahd chhatte se tapaktā hai usi tarah tere hoṇtoñ se miṭħas tapakti hai. Dūdh aur shahd terī zabān tale rahte hain. Tere kaproñ kī kħushbū sūngh kar Lubnān kī kħushbū yād ātī hai.

Dulhan Nafis Bāğħi Hai

12 Merī bahan, merī dulhan, tū ek bāgh hai jis kī chārdīwārī kisī aur ko andar āne nahīn detī, ek band kiyā gayā chashmā jis par muhr lagī hai.

13 Bāgh meñ anār ke daraqht lage haiñ jin par lazīz phal pak rahā hai. Mehndī ke paude bhī ug rāhe haiñ.

14 Bālchhar, zāfrān, khushbūdār bed, dārchīnī, baikhūr kī har qism kā daraqht, mur, ūd aur har qism kā balsān bāgh meñ phaltā-phūltā hai.

15 Tū bāgh kā ubaltā chashmā hai, ek aisā mambā jis kā tāzā pānī Lubnān se bah kar ātā hai.

16 Ai shimālī hawā, jāg uṭh. Ai junūbī hawā, ā! Mere bāgh meñ se guzar jā tāki wahān se chāronī taraf balsān kī khushbū phail jāe. Merā mahbūb apne bāgh meñ ā kar us ke lazīz phaloñ se khāe.

5

1 Merī bahan, merī dulhan, ab maiñ apne bāgh meñ dākhil ho gayā hūn. Maiñ ne apnā mur apne balsān samet chun liyā, apnā chhattā shahd samet khā liyā, apnī mai apne dūdh samet pī lī hai. Khāo, mere dosto, khāo aur piyo, muhabbat se sarshār ho jāo!

Rāt ko Mahbūb kī Talāsh

2 Maiñ so rahī thī, lekin mera dil bedār rahā. Sun! Merā mahbūb dastak de rahā hai,

“Ai merī bahan, merī sāthī, mere lie darwāzā khol de! Ai merī kabūtarī, merī kāmil sāthī, merā sar os se tar ho gayā hai, merī zulfeñ rāt kī shabnam se bhīg gaī haiñ.”

3 “Maiñ apnā libās utār chukī hūn, ab maiñ kis tarah use dubārā pahan lūn? Maiñ apne pān w dho chukī hūn, ab maiñ unheñ kis tarah dubārā mailā karūn?”

4 Mere mahbūb ne apnā hāth dīwār ke sūrākh meñ se andar qāl diyā. Tab merā dil tażap uṭħā.

5 Maiñ uṭhī tāki apne mahbūb ke lie darwāzā kholūn. Mere hāth mur se, merī ungliyān mur kī kħushbū se ḥapak rahī thīn jab maiñ kundī kholne āi.

6 Maiñ ne apne mahbūb ke lie darwāzā khol diyā, lekin wuħi muř kar chalā gayā thā. Mujhe sakħt sadmā huā. Maiñ ne use talāsh kiyā lekin na milā. Maiñ ne use āwāz dī, lekin jawāb na milā.

7 Jo chaukīdār shahr meñ gasht karte haiñ un se merā wāstā paṛā, unhoñ ne merī piṭā ī karke mujhe zakħmī kar diyā. Fasīl ke chaukīdāroñ ne merī chādar bhī chħin lī.

8 Ai Yarūshalam kī beṭiyo, qasam khāo ki agar merā mahbūb milā to use ittalā dogi, maiñ muhabbat ke māre bimār ho gaī hūn.

9 Tū jo auratoñ meñ sab se hasin hai, hameñ batā, tere mahbūb kī kyā ķāsiyat hai jo dūsroñ meñ nahiñ hai? Terā mahbūb dūsroñ se kis tarah sabqat rakħtā hai ki tū hameñ aisī qasam khilānā chāhtī hai?

10 Mere mahbūb kī jild gulābī aur safed hai. Hazāroñ ke sāth us kā muqābalā karo to us kā ālā kirdār numayān taur par nazar āegā.

11 Us kā sar ķħalis sone kā hai, us ke bāl khajūr ke phūldār guchchhoñ * kī mānind aur kawwe kī tarah siyāh haiñ.

12 Us kī ānkheñ nadiyon ke kināre ke kabūtaron kī mānind haiñ, jo dūdh meñ nahlāe aur kasrat ke pānī ke pās baiżżeñ haiñ.

13 Us ke gāl balsān kī kyārī kī mānind, us ke hoñt mur se ḥapakte sosan ke phūloñ jaise haiñ.

14 Us ke bāzū sone kī salākheñ haiñ jin meñ pukhrāj † jaṛe hue haiñ, us kā jism hāthidānt kā shāhkār hai jis meñ sang-e-lājaward ‡ ke patthar lage haiñ.

15 Us kī rāneñ marmar ke satūn haiñ jo ķħalis sone ke pāiyoñ par lage haiñ. Us kā hulyā Lubnān aur deodār ke daraqhtoñ jaisā umdā hai.

16 Us kā muñh miżħas hī hai, ġħarz wuh har lihāz se pasandidā hai.

Ai Yarūshalam kī beṭiyo, yih hai merā mahbūb, merā dost.

6

1 Ai tū jo auratoñ meñ sab se ķħubsūrat hai, terā mahbūb kidhar chalā gayā hai? Us ne kaun-si simt iķhtiyār kī tāki ham tere sāth us kā khoj lagāeñ?

2 Merā mahbūb yahān se utar kar apne bāgh meñ chalā gayā hai, wuh balsān kī kyāriyoñ ke

* **5:11** Ibrānī lafz kā matlab mubham-sā hai. † **5:14** topas

‡ **5:14** lapis lazuli

pās gayā hai tāki bāgħoñ meñ chare aur sosan ke phūl chune.

³ Maiñ apne mahbūb kī hī hūn, aur wuh merā hī hai, wuh jo sosanoñ meñ chartā hai.

Tū Kitnī Khūbsūrat Hai

⁴ Merī mahbūbā, tū Tirzā Shahr jaisī hasin, Yarūshalam jaisī khūbsūrat aur alambardār dastoñ jaisī robdār hai.

⁵ Apnī nazaroñ ko mujh se haṭā le, kyoñki wuh mujh meñ uljhan paidā kar rahī haiñ.

Tere bāl un bakriyoñ kī mānind haiñ jo uch-haltī-küdti Koh-e-Jiliyād se utartī haiñ.

⁶ Tere dānt abhī abhī nahlāi huī bheqoñ jaise safed haiñ. Har dānt kā juṛwān̄ hai, ek bhī gum nahīn̄ huā.

⁷ Niqāb ke pīchhe tere gāloñ kī jhalak anār ke ṭukron̄ kī mānind dikhāi detī hai.

⁸ Go bādshāh kī 60 bīwiyān, 80 dāshtāeñ aur beshumār kuñwāriyān hoñ ⁹ lekin merī kabutarī, merī kāmil sāthī lāsānī hai. Wuh apnī mān kī wāhid betī hai, jis ne use janm diyā us kī pāk lādlī hai. Betiyoñ ne use dekh kar use mubārak kahā, rāniyoñ aur dāshtāoñ ne us kī tārif kī,

¹⁰ “Yih kaun hai jo tulū-e-subah kī tarah chamak uṭhī, jo chānd jaisī khūbsūrat, āftāb jaisī pāk aur alambardār dastoñ jaisī robdār hai?”

Mahbūbā ke lie Ārzū

11 Maiñ akhroṭ ke bāgħ meñ utar āyā tāki wādī meñ phūtnej wāle paudoñ kā muāynā karūn. Maiñ yih bhī mälum karnā chāhtā thā ki kyā angur kī konpleñ nikal āi yā anār ke phūl lag gae hain.

12 Lekin chalte chalte na jāne kyā huā, meri ārzū ne mujhe meri sharif qaud ke rathoñ ke pās pahuñchayā.

Mahbūbā kī Dilkashī

13 Ai shūlammīt, lauṭ ā, lauṭ ā! Muř kar lauṭ ā tāki ham tujh par nazar kareñ.

Tum shūlammīt ko kyoñ dekhnā chāhtī ho?
Ham lashkargāh kā loknāch dekhnā chāhtī hain!

7

1 Ai ra'is kī beti, jūtoni meñ chalne kā terā andāz kitnā manmohan hai! Teri khushwazā rāneñ māhir kārīgar ke zewarāt kī mānind hain.

2 Teri nāf pyālā hai jo mai se kabhī nahin mahrūm rahtī. Terā jism gandum kā dher hai jis kā ihātā sosan ke phūloñ se kiyā gayā hai.

3 Teri chħātiyān ġħażal ke jurwān bachchoñ kī mānind hain.

4 Teri gardan hāthidānt kā minnār, teri ānkhejn Hasbon Shahr ke tħallab hai, wuh jo Bat-rabbim ke darwaze ke pās hai. Teri nāk Minn-e-Lubnān kī mānind hai jis kā muñh Damishq kī taraf hai.

5 Terā sar Koh-e-Karmil kī mānind hai, tere khule bāl arghawān kī tarah qimti aur dilkash hain. Bādshāh teri zulfoñ kī zanjiroñ meñ jakarā rahtā hai.

Mahbūbā ke lie Ārzū

6 Ai ķħushiyon se labrez muhabbat, tū kitnī hasin hai, kitnī dilrubā!

7 Terā qad-o-qāmat khajūr ke darakht sā, terī chħatiyān angūr ke guchchhoñ jaisī hain.

8 Maiñ bolā, “Maiñ khajūr ke darakht par chaṛħ kar us ke phuldār guchchhoñ * par hāth lagāuningā.” Terī chħatiyān angūr ke guchchhoñ kī mānind hoñ, tere sāns kī ķħushbū seboñ kī ķħushbū jaisī ho.

9 Terā muñh behtarīn mai ho, aisī mai jo sīdhī mere mahbūb ke muñh meñ jā kar narmī se hon̊toñ aur dāńtoñ meñ se guzar jāe.

Mahbūb ke lie Ārzū

10 Maiñ apne mahbūb kī hī hūn, aur wuh mujhe chāhtā hai.

11 Ā, mere mahbūb, ham shahr se nikal kar deħat meñ rāt guzareň.

12 Ā, ham subah-sawere angūr ke bāgħoñ meñ jā kar mälum karen ki kyā beloñ se koñpleñ nikal āi hain aur phūl lage hain, ki kyā anar ke darakht khil rahe hain. Wahān maiñ tujh par apnī muhabbat kā izħār karūngi.

13 Mardumgayāh † kī ķħushbū phail rahī, aur hamāre darwāze par har qism kā lazīz phal hai, naī fasal kā bhī aur guzari kā bhī. Kyonki maiñ ne yiħ chizejni tere lie, apne mahbūb ke lie mahfuz rakhī hain.

* **7:8** Ibrānī lafz kā matlab mubham-sā hai. † **7:13** Ek paudā jisx ke bāre meñ soċċa jātā thā ki use khā kar bānjh aurat bhī bachche ko janm degi.

8

Kāsh Ham Akele Hoñ

¹ Kāsh tū merā sagā bhāī * hotā, tab agar bāhar tujh se mulāqāt hotī to maiñ tujhe bosā detī aur koi na hotā jo yih dekh kar mujhe haqīr jāntā.

² Maiñ terī rāhnumā ī karke tujhe apnī mān ke għar meñ le jātī, us ke għar meñ jis ne mujhe tālim dī. Wahān maiñ tujhe masaledār mai aur apne anāroñ kā ras pilātī.

³ Us kā bāyān bāzū mere sar ke nīche hotā aur dāyān bāzū mujhe gale lagātā hai.

⁴ Ai Yarūshalam kī beṭiyo, qasam khāo ki jab tak muhabbat khud na chāhe tum use na jagāogī, na bedār karogī.

Mahbūb kī Ākhirī Bāt

⁵ Yih kaun hai jo apne mahbūb kā sahārā le kar registān se charħī ā rahī hai?

Seb ke darakht tale maiñ ne tujhe jagā diyā, wahān jahān terī mān ne tujhe janm diyā, jahān us ne dard-e-zah meñ mubtalā ho kar tujhe paidā kiyā.

⁶ Mujhe muhr kī tarah apne dil par, apne bāzū par lagāe rakh! Kyoñki muhabbat maut jaisī tāqqatwar, aur us kī sargarmi Pātāl jaisī belachak hai. Wuh dahakti āg, Rab kā bhaṛaktā sholā hai.

⁷ Pānī kā baṛā sailāb bhī muhabbat ko bujhā nahin saktā, bare dariyā bhī use bahā kar le jā

* **8:1** Lafzi tarjumā: merā bhāī hotā, jise meri mān ne dūdh pilayā hotā.

nahin sakte. Aur agar koī muhabbat ko pāne ke lie apne għar kī tamām daulat pesh bhī kare to bhī use jawāb meñ haqqr hī jānā jāegā.

Mahbūbā kī Ākhirī Bāt

⁸ Hamārī chhoṭī bahan kī chħātiyān nahin hai. Ham apnī bahan ke lie kyā karen agar koī us se rishtā bāndhne āe?

⁹ Agar wuh dīwār ho to ham us par chāndī kā qilāband intazām banāerige. Agar wuh darwāzā ho to ham use deodār ke takhte se mahfuz rakheरige.

¹⁰ Maiñ dīwār hūn, aur merī chħātiyān mazbūt mīnār hai. Ab maiñ us kī nazar meñ aisī khātūn ban gaī hūn jise salāmati hāsil huī hai.

Sulemān se Zyādā Daulatmand

¹¹ Bäl-hämūn meñ Sulemān kā angur kā bāgh thā. Is bāgh ko us ne pahredāroñ ke hawale kar diyā. Har ek ko us kī fasal ke lie chāndī ke hazār sikke dene the.

¹² Lekin merā apnā angur kā bāgh mere sāmne hī maujūd hai. Ai Sulemān, chāndī ke hazār sikke tere lie hain, aur 200 sikke un ke lie jo us kī fasal kī pahrādārī karte hain.

Mujhe hī Pukār

¹³ Ai bāgh men basne wālī, mere sāthī teri āwāz par tawajjuh de rahe hain. Mujhe hī apnī āwāz sunane de.

14 Ai mere mahbūb, ġhazāl yā jawān hiran kī tarah balsān ke pahāroñ kī jānib bhāg jā!.

**Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script**

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-05-06

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 7 May 2022

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30